

Rendezték a szegedi munkásbiztosító orvosügyét.

Tudvalevőleg a munkásbiztosító pénztárak országosan reform alá kerültek, abban a részben, hogy az orvosügyeket rendezték. Egyes hangok szerint ez a reform nem kedvezőbb, mint a régi állapot. A *Délmagyarország* kérésére *Nekich Richárd*, a szegedi munkásbiztosító pénztár helyettes igazgatója a következőkben ismerteti az új szervezetet.

Az orvosi ügy mostani rendezése immár több, mint 2 év óta huzódó tárgyalásoknak vetett véget.

A rendezés alapjául szolgáló rendszert még a pénztárnak 1909. évi közgyűlése határozta meg, mely szerint a pénztár a biztosított tagok orvosi gyógykezelését orvosok alkalmazásával teljesíti. — Fontos munkásbiztosítási szempontok és a szabad orvosválasztás külföldön, főleg Németországban szerzett közös tapasztalatok mérlegelése eredményezte azt, hogy a közgyűlés a szabad orvosválasztás elvének elejtésével az orvosok alkalmazásának rendszerét fogadja el. E rendszer volt eddig is a pénztárnál megvalósítva és így a közgyűlés csak a tényleges állapotot erősítette meg. Téves tehát az a feltevés, mintha az új rendezés ez eddigi állapottal szemben, e tekintetben eltérést jelentene.

Az orvosi ellátásnak főszervei ezen túl is a kerületi kezelő orvosok maradnak. Szeged város belterülete évégből 10 kerületre osztott. A 10 kerület közül a város tisztán belterületi részére 9 esik, az újszegedi rész pedig mint külön kerület szerveztetett. Minden tag a lakása szerint illetékes kerületi orvoshoz tartozik fordulni, de indokolt esetben a pénztár a tagot más kerületi orvoshoz is átutalhatja.

A szakorvosi kezelésre a pénztár külön rendelőintézetet tart fenn. Itt a kerületi orvosok által szakorvosi kezelésre utalt tagok nyernek ellátást. A rendelőintézetben a következő különös szakmák vannak képviselve: sebészet, szem-, fül-, orr- és gégegyógyászat, bőr- és bűjakor, nő-, gyermek- és villanygyógyászat, végül az új rendezés szerint még fogászat, összesen 8 szakorvossal.

Vidéken (Csongrád vármegye tisztán belterületi és Csongrádi járásban) 9 orvosa van a pénztárnak.

Az orvosi adminisztráció és ellenőrzés végzésére a pénztár főorvosa van hivatva, ki az új rendezés alapján a kerületi kezelő orvosi teendők elől felmentetett.

Az orvosok illetményei összesen évi 77757 korona 56 fillér terhet jelentenek a pénztárnak. Ebből a 10 szegedi kerületi kezelőorvosra 45559 korona 60 fillér, a rendelőintézet 8 orvosára 14610 korona 40 fillér, a 9 vidéki orvosra 10025 korona 40 fillér esik.

Az orvosi illetményekeken kívül a rendelőintézet fentartása évenként még mintegy 5000 korona költségbe kerül.

E költségek tulnyomó része már 1911. óta terhelik a pénztárt, mert a múlt év szezonkiadásai a rendelőintézet fentartásának költségein kívül már 73019 korona 69 fillért tettek ki.

Az új rendezés folytán előállott többlet 4738 korona 28 fillérrel rug és ez onnan merült föl, mert a rendelőintézeti orvosok nyugdíjjogosultnak ismertettek el és a vidéki orvosok méltányos igényei elől kitérni már nem lehetett.

Az orvosi ügy rendezésének súlypontja nem is az illetményekre, hanem az orvosi szolgálati viszonyoknak rendezésére, nemkülönben a rendelőintézet munkakörének kiterjesztésére esik.

A szolgálati viszonyok szabályozásánál a kardinális kérdésekben a pénztár álláspontja teljes mértékben érvényesülésre jutott, csak egy kérdésben módosult az eredeti tervezet. Az eredeti hivatalos tervezet szerint ugyanis a pénztári orvos egy tagtól sem

fogadhatott volna el díjazást, vagy más valami előnyt. E rendelkezés oda módosított, hogy a pénztári orvos csak a saját kerületébe tartozó, avagy a pénztár által hozzáutalt tagoktól és családtagoktól nem fogadhat el semmiféle díjazást vagy más vagyoni szolgáltatást; ha azonban a más kerületébe tartozó tag önként díjazást ajánl fel, az orvos a kezelést teljesítheti, de ilyenkor a tagot figyelmeztetni tartozik, hogy neki illetékes orvosa díjtalanul áll rendelkezésére.

Kérheti átutalását, figyelmeztetni tartozik továbbá a tagot, hogy privát betegként való kezelés esetén a pénztár egyéb segélyezésre sem tarthat igényt és erről a tag által aláírt nyilatkozatot a pénztárhoz nyomban beterjeszti.

Az eredeti tervezet szerint a tagtól díjazás egyik pénztári tagtól sem fogadható el, de viszont az orvos a hozzá nem tartozó, illetve hozzá nem utalt tagot — az első orvosi segélyen kívül — kezelni sem köteles és így a tag oly esetben, midőn az átutalása nem indokolt, — meg volna fosztva attól, hogy más kerületi pénztári orvost még külön díjazás ellenében is igénybe vehessen. — Ez már a pénztári tag egyéni szabadságát érinti.

Az elfogadott módosítás oly esetekre vonatkozik tehát, midőn valamely pénztári tag tisztán egyéni előszeretettől fordul más pénztári orvoshoz, mint, aki részére ki van jelölve és a díjazást önként ajánlja fel és az eseteket úgy bírálja el, mint mikor a tag nem pénztári orvost vesz igénybe. Elvégre az orvosok alkalmazásának elfogadás rendszere egyenesen ellentmond annak, hogy a tag előszeretete szerint választhatja az orvost, mert így egyik-másik orvos aránytalanul megterhelhetné; viszont a pénztár az ismertetett módosítás mellett is teljes biztosítékot talál az iránt, hogy a külön díjazás mellett való kezelés tényleg csak a legkivételesebb esetekre szoríttassék, azokra az esetekre, midőn a tag az illetékes kerületi orvostól elfogadható indok nélkül tér el és ajánlja fel a másik pénztári orvosnak a díjazást; a biztosíték erre nézve abban áll, hogy az orvostól nyerendő jelentés alapján a pénztár minden esetről nyomban tudomást szerez és a mennyiben a nem illetékes pénztári orvos igénybevétele bármiként indokolható, — az ily tagot az illető orvoshoz forma szerint átutalhatja, amikor már az orvosra érvényesül a díjazás elfogadásának tilalma és a tag segélyezési igényei teljesen érvényben maradnak.

Egyébként a kérdés illetően való szabályozásához az országos munkásbetegségélyző pénztár előzetesen hozzájárult és az a m. kir. állami hivatal elbírálása alá is fog kerülni.

Akik a kérdés mikénti szabályozásának az egész orvosi ügyre kiható fontosságát tulajdonítanak, azok elfelejtik, hogy ez csak lényegtelen pontja a rendezés alá került komplexumnak és hogy ez a kérdés eltörpül azok mellett az előnyök mellett, melyekkel az orvosi ügy mostani rendezése jár. Ez előnyök főbb vonásokban a következők:

1. Az orvosi ügy most véglegesen megoldást, a tagok zavartalan ellátása állandó biztosítást nyert; a pénztár felszabadul az időnként meg-megújuló erőpróbáktól, mely némi helyen még orvossztrájkra is vezettek;

2. Megelégedett orvosi kar nagyobb igényeket elégít ki;

3. Az elfogadott orvosi szolgáltatás a fegyelmi szabályzat az orvosok kötelességeit félreérthetetlenül óvja körül és módot nyújt arra, hogy a pénztár minden tekintetben lelkiismeretes és odaadó munkásságot követelheszen;

4. A főorvos a kezelés alól mentesülve, egész tevékenysége az orvosi adminisztráció helyességének biztosítására marad;

5. Az orvosi kerületek arányosítottak és véglegesen kijelöltettek; az orvosok csak most kényszeríthetők, hogy kerületeikben, vagy azok közvetlen közelében lakjanak, minél fogva a tagok részére még a külvárosrészekben is könnyen hozzáférhetők, ami az általános közegészségügyre is jótékony hatással van;

6. A fogorvosi ellátásnak a rendelőintézetben való szervezése e szolgálatért külön fizeti s a foghúzáson kívüli ténykedésekre is képessé teszi; az eddig tisztán foghúzásból nemcsak a fogorvosi ellátás volt teljesen rendezhető, hanem e kiadásból még a rendelőintézet sebészeti osztályán oly égetően szükségessé vált új segédorvosi állás is szervezhető volt.

Az új szervezés minden elfogulatlanul ítélő egyént megnyugtathat és kielégíthet.

Hivatalvesztésre ítélt városi tisztviselő.

Belügyminiszteri döntés két fegyelmi.

(Saját tudósítónktól.) Két régóta huzódó fegyelmi ügy nyert befejezést a belügyminiszter döntésével, amely ma érkezett le Szegedre. Az egyik *Eördögh József*, a volt városi köztisztviselési felügyelő, a másik *Laczkovits* tanácsosi kiadóé. *Eördögh* ellen az volt a vád, hogy mint köztisztviselési felügyelő a város köztisztviselési vállalkozójától vagyoni értéket jelentő szolgáltatásokat, pénzbeli ajándékokat fogadott el, hogy a vállalkozók a neki aláírt váltókat sajátjukból jizették ki.

A köztisztviselési bizottság fegyelmi választmánya ép a súlyosabb vádak nem találta beigazoltaknak és *Eördöghöt* 1911. június 7-én 1000 korona pénzbüntetésre ítélte. Az ítéletet *Lázár György* dr. polgármester a belügyminiszterhez megfeleltette, ahol az ítéletet megváltoztatták és *Eördöghöt hivatalvesztésre* ítélték. Az erre vonatkozó belügyminiszteri leirat, amelyet *Jakabffy* államtitkár irt alá, ma érkezett le a városhoz és közöljük belőle a következő részeket:

— Beigazoltak vette a közigazgatási bizottság, hogy *Eördögh* vagyoni értéket jelentő szolgáltatásokat fogadott el a hivatalos ellenőrzése alatt álló városi köztisztviselési vállalkozótól, nevezetesen, hogy a köztisztviselési vállalkozó által fölfogadott és fizetett munkásokat magáncéljaira igen gyakran igénybe vette és hogy ugyanilyen célból igénybe vette a köztisztviselési vállalkozó fogait is.

— Nem találta a közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya beigazoltak és így nem is számította be a vétkeesség és a büntetés megállapításánál *Eördögh József* terhére azt a fölmerült vádat, hogy nevezett a köztisztviselési vállalkozóktól pénzbeli ajándékokat kapott és hogy ezen vállalkozók a neki aláírt váltókat sajátjukból kifizették és végül azt a vádat sem, hogy nevezett a városi épületben lakásának padlásdeszkáit a maga céljaira felhasználta.

— Habár ezen utóbb említett vádak perrendszerileg kétségtelenül beigazoltak nincsenek, de többrendbeli tanuvallomással annyira valószínűsítve vannak, hogy azokat teljesen mellőzni és figyelmen kívül hagyni nem lehet. Az a körülmény ugyanis, hogy ilyen súlyos vádak egy bizalmi állást betöltő tisztviselővel szemben felmerülhetnek, de nagyrészt valószínűsítették is, annyira lerontja ezen köztisztviselő tisztességébe vetett hitet és a beléje helyezett bizalmat, hogy ennek következtében az közhivatalnak további viselésére és ellátására teljesen alkalmatlanná vált.

A belügyminiszteri döntéssel *Eördögh* nyugdíját és a várossal szemben támasztható minden igényét elvesztette. *Laczkovits* ellen az volt a vád, hogy *aktákról bélyegeket nyalt le és goromba volt a felekkel való érintkezésben*. A közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya ezért *dorgálásra* ítélte, amit a belügyminiszter jóváhagyott.